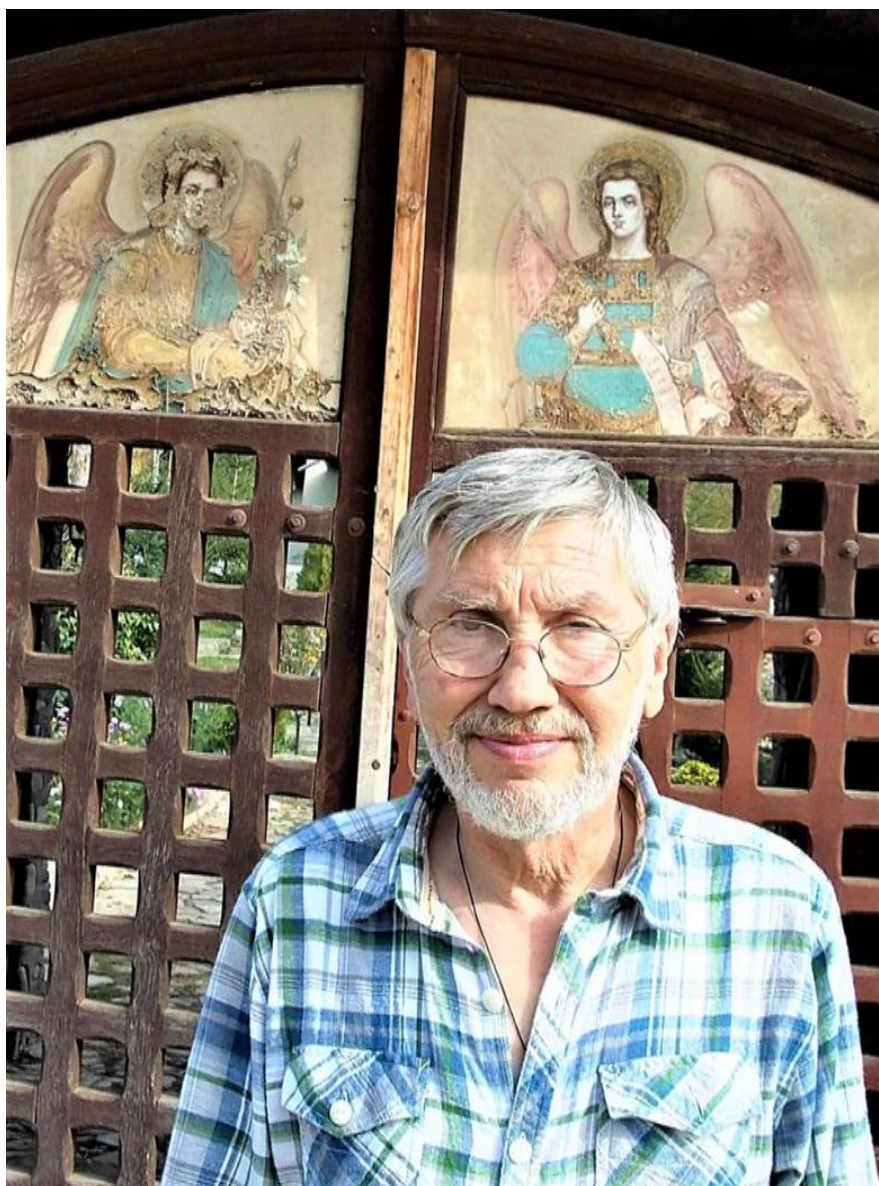

În umbra piramidei
Din volumul de versuri *Conclavul Ursitoarelor*
de Adrian Șinca

Cuvântul autorului

Dragi cititori, m-am decis să scot acest volum de poezii care reprezintă una din etapele vieții mele literare.

Inițial am abordat poezia în etapa de pre-adolescență, participând la diferite cenacluri literare. Mult mai târziu am decis să public primul meu volum de versuri *Pistrui pe Orizont*.

Conclavul Ursitoarelor, reprezintă o mostră a stilului poeziilor mele, fapt pentru care am introdus în el unele părți reprezentative din *Pistrui pe Orizont*. Veți observa o diferență tematică și de stil în poeziile alese pentru cele două volume.

Ciclul "Umbrele pe care le-am lăsat", reprezintă pentru mine o cristalizare a ideii și a stilului poetic.

În ciclul "Pierdut în amintiri" am vrut să surprind legătura mea cu natura, dar mai ales o parte a copilăriei mele petrecută la casa bunicilor. De-a lungul vieții mele am păstrat acest filon cu Bughea de jos, filon care m-a ajutat emoțional să traversez cu bine separarea mea de țara natală. Imaginea pe care o păstrez legată de acest loc este în interpretarea mea similară cu imaginea Raiului.

Parafrazând poetul Robert Frost care a spus "You can't go home again", "nu te mai poți întoarce acasă din nou", îi dau dreptate, dar acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât, unii dintre noi nu am părăsit cu adevărat "casa" nici odată. Actualul volum, *Conclavul Ursitoarelor* demonstrează exact acest postulat.

Mărturisesc că această culegere de versuri nu conține "tradiționala" prefață scrisă de un expert în domeniu, am ales conștient acest lucru, dorind să vă ofer o parte din sufletul meu.

Vă mulțumesc și vă doresc lectură plăcută.

Adrian Șinca - Robert Andrew von Sinca

Carpeta magică

Aladin sunt, tu ești carpeta fermecată
Cînd amîndoi prin nori hălăduim,
Purtați de dragostea ce-a fost odată
Și așteptăm în eros să plutim.

În jurul nostru cumulus se-adună,
Săruturi presărate de zenit,
Dar viața trivială se răzbună,
Pe margini deșirînd din nou vidul iubit.

Ne obsedează iarăși despărțirea
Și, fără vorbe, tu te-agăți de mine,
Simțim cum, obosită, ne va muri iubirea,
Tu te destrami, ieșindu-ți iar din fire.

Dans Persian (Genny in a bottle)

Ca pe-o Sabină, vreu să te răpesc,
Învăluită doar în vis de noapte,
Cînd Eros se strecoară mișelesc
Șoptindu-ți în urechi vorbe deșarte.

Îți unduiești iar trupul ca o cobră,
Se-ncolăcește timpul într-un ghem,
Din nou îți scriu volume fără-o vorbă
Și iar rămîn al neiubirii semn.

Sheherezada

O mie și una de nopți mi-ai promis
Și după prima noapte-ai dispărut,
Lăsîndu-mă de vraja ta atins,
Cu buzele arzînd de primul tău sărut.

Promisiuni deșarte din gene mi-ai clipit,
Iar sînul-ți doar o noapte mi-a fost pernă,
Cînd, ca un cataclism, iar zorii s-au ivit
Eram doar eu și dragostea eternă.

O mie și una de nopți mi-ai promis,
Cînd dimineața, iar te-ai dus departe...
Acum rămîn de dragoste atins,
Ai condensat o mie și una într-o noapte.

Închinarea Magilor

A-nșepenit pe boltă Steaua Polară,
Deasupra piramidei sclipind monoton,
O candelă albastră, seară de seară
Arzînd pe margini luna de carton.

Granitul ca oglinda încinge orizontul
Și stafidite trupuri cu bărbile-ncîlcite
Tîșesc sandalele, tot așteptînd Profetul,
Grăunte de nisip, cuvinte nerostite.

Pelerinajul de "odată-n viață"

Se-nșiră din deșert pînă-n tîrziu...
Coloana de furnici cu Mecca-n față
Plătesc tributul, pașă și Hagi.

Din Kabul sau Ibruk, Cairo, Istambul,
De Ramadan aruncă-o piatră în fîntînă
Și frați devin, flămînd, bogat, sătul,
O piatră, o fîntînă și o mînă.

Garabea

Simt garabea apăsîndu-mi trupul,
Deșertul iar mă cheamă cu buzele-i de dune.
A adormit și vîntul și pămîntul,
Mă uit la dromaderul cu ochii de cărbune.

Descalec și spre Mecca îmi fuge iar privirea,
Genunchii mi se-nfundă în covor,
Deșertul mi-e moscheea, simt că mă pierd cu firea
Și pe buze, ruga mi-e izvor.

Nici palmierul parcă nu respiră
Și vîntul s-a oprit curmîndu-și fuga
"Halal" de viața mea, o simt senină
"Haleem" inima mea, "Aleem" mi-e ruga.

Cadîna

Țișnești din inele, te unduiești lasciv,
Muzica-ți inundă ființa și porii,
Simți trupul argint viu fictiv
Cînd burka își îndeamnă pețitorii.

Stelele se răsfață pe coapsele tale,
Brațele ți se împlînt-adînc în noapte,
Cînd hagiții își aștern visele lor în cale
Și eu îți înșir mărgelile de șoapte...

În sunetul brățărilor tale adorm cămile,
Din narghile fumul te dezmiardă,
Cînd de pe gene săruturi cad pe mine
Și visele mele se lupt-să nu te piardă.

Bosforul îți face castaniete de valuri,
Tu, femeie opium, ce-mi tulburi existența,
Îmi sufoci amintirea cu ale tale daruri
Cînd îți sărut glezna cerșindu-ți clemența.

Voci din trecut

În vîrf de piramidă, privind Steaua Polară
Și dedesubt nisipul se-adună în tăcere,
Văd focurile-arzînd, aprinse de cu seară,
Se oglindesc în zale, ca moartea în durere.

Ei ne-a lăsat iar singuri și s-a ascuns în zare,
Acuma, peste noi domnește sumbru seara.
Văd Nilul scînteind în depărtare,
În prag de bătălie îl așteptăm pe "Ra".

Romanii sunt cohorte, puzderie, lăcuste,
Și ca un mucegai se-adună pe sub ziduri,
Închiși în piramidă, murim pe căi înguste,
Doar vîntul pe nisip creează riduri.

Pentru-o femeie e toată gîlceva,
Antonio ca taurul e negru
Și însetată-i e de sînge spada,
Din buze își îngîină marș funebru.

Galerele se mîngîie pe valuri,
Catapultele se înșiră pe plaja muribundă,
În zori, vor înflori coroanele de lauri,
Acum, doar tobe bat, în noaptea udă.

Se înfioară-n taină Cleopatra
Și inima-i zvîcnește în emoții,
Poate că mîine viața-i va fi gata
Pe buze astăzi simte gustul morții.

